

статі на ринку праці у зв'язку із євроінтеграційними процесами України, наявності певної законодавчої бази, що повинна врегульовувати ці моменти і зменшувати їх прояви, залишається широке поле для наукових досліджень та практичних опрацювань для політиків, законодавців, роботодавців і суспільства у цілому.

Література

1. Конституція України: Закон від 28.06.1996 р. №254к/96. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/254к/96>
2. Про оплату праці: Закон України від 24.03.1995 №108/95. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/108/95>
3. Кодекс законів про працю України: Закон України від 10.12.1971 р. №322-VIII. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws>
4. Конвенція Міжнародної організації праці №111 Про дискримінацію в галузі праці та занять: Міжнародний документ від 25.06.1958. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/993_161
5. Європейська соціальна хартія (переглянута) Страсбург, 3 травня 1996 року. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_062
6. Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків: Закон України від 08.09.2005. № 2866-IV. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2866-15>
7. Середньомісячна заробітна плата за статтю та видами економічної діяльності за квартал. Архів. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2017/gdn/smzp_zs/smzp_zs_ek/smzp_zs_ek_u.htm

Вікторія Валеріївна Кушнір – студентка I курсу факультету № 6

Харківського національного університету внутрішніх справ

Науковий керівник: Оксана Сергіївна Маковоз – завідувач кафедри економіки та фінансів факультету № 6 Харківського національного університету внутрішніх справ, доктор економічних наук, доцент

ПЕРСПЕКТИВИ СТВОРЕННЯ СЛУЖБИ ФІНАНСОВИХ РОЗСЛІДУВАНЬ В УКРАЇНІ

Сучасна практика діяльності правоохоронних органів свідчить про те, що ефективна протидія злочинності неможлива без активного використання економічних знань. У 2018 році спостерігається негативна

тенденція росту зареєстрованих економічних злочинів: за перший квартал 2018 року кількість становить 1182, порівнюючи з 877 зареєстрованих випадків за перший квартал 2017 року, що свідчить про статистику зростання зареєстрованих кримінальних правопорушень. Дієвість механізму виявлення й розслідування економічних злочинів певною мірою залежить від дослідження фінансової інформації, що характеризує злочинну діяльність. Так, на стадії виявлення злочинів застосовується фінансовий моніторинг сумнівних фінансових операцій, проводять перевірки, ревізії фінансово-господарської діяльності суб'єктів господарювання. На стадії розслідування злочинів важливе значення має своєчасне призначення й проведення судово-бухгалтерських експертиз, залучення фахівця-економіста до проведення слідчих дій тощо. Протидія сучасній злочинності передбачає інтеграцію юридичних і економічних знань, а також взаємодію співробітників оперативних і слідчих підрозділів правоохоронних органів, які безпосередньо беруть участь у виявленні й розслідуванні злочинів спільно з фахівцями, котрі володіють економічними знаннями.

Досвід розвинених держав світу свідчить, що існують чотири основні організаційні моделі розподілу повноважень між фіскальними та контролюючими органами по боротьбі з податковими злочинами:

- 1) фіскальна служба відповідає за керівництво і проведення розслідувань;
- 2) фіскальна служба відповідає за проведення розслідувань під керівництвом генерального прокурора;
- 3) спеціалізований орган що не входить до фіскальної служби, однак знаходиться під наглядом Міністерства фінансів і відповідає за проведення розслідувань;
- 4) поліція або прокуратура відповідають за проведення розслідувань.

Однак існують держави, які використовують одночасно декілька основних організаційних моделей. В Україні найбільш доцільним, на наш погляд, є створення якісно нового державного органу, який би здійснював в повному обсязі функції щодо виявлення та розкриття правопорушень (злочинів) у фінансовій системі держави. До чинної системи органів протидії загрозам фінансовій безпеці держави входять Національна поліція України, Служба безпеки України, податкова міліція, Прокуратура, Національне антикорупційне бюро України, Державна служба фінансового моніторингу України, Державна аудиторська служба України, Рахункова палата. Сьогодні переважає думка, що Служба фінансових розслідувань буде в майбутньому єдиним ефективним правоохоронним органом, що займатиметься виявленням, припиненням, розкриттям та досудовим розслідуванням злочинів, що спрямовані проти інтересів держави у сфері фінансів та суміжних

сферах, а також буде займатись аналітичною роботою, виявляти системні чинники що сприяють розвитку економічної злочинності та вчиненню таких злочинів і надавати на основі такого аналізу пропозиції Міністерству щодо формування державної політики з метою забезпечення ефективної превенції економічних злочинів.

Планується, що Служба фінансових розслідувань буде координувати свою діяльність з іншими правоохоронними органами, фінансовими органами, органами статистики, державної служби, державними фіскальною, митною та контрольно-ревізійною службами, іншими контролюючими органами, установами банків

Отже, необхідність ведення ефективної боротьби з правопорушеннями в економічній сфері і корупцією та формування надійної системи забезпечення економічної безпеки держави потребує створення в Україні єдиного центрального органу виконавчої влади – Служби фінансових розслідувань (фінансової поліції), діяльність якого буде спрямована на виявлення, попередження, припинення, розкриття і розслідування протиправних посягань на права людини і громадянина, інтереси суспільства і держави у фінансово-економічній сфері.

Юлія Вікторівна Ланчак – студентка III курсу Сумської філії
Харківського національного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: **Людмила Анатоліївна Парфентій** – доцент
кафедри соціально-економічних дисциплін Сумської філії Харківського
національного університету внутрішніх справ,
кандидат економічних наук

ОСОБЛИВОСТІ ГУДВІЛУ ЯК НЕМАТЕРІАЛЬНОГО АКТИВУ ПІДПРИЄМСТВА

Основні тенденції розвитку економіки свідчать, що дедалі більшого значення набувають нематеріальні активи підприємства, одним із яких є гудвіл, який використовується у фінансовій діяльності підприємства та є його невід'ємним компонентом. Міжнародний досвід показує наскільки швидко зростає важливість даного елементу. Це пов'язано з тим, що спостерігається збільшення випадків купівлі-продажу підприємств. У такій ситуації є дуже доцільним використання гудвілу з метою вдалого придбання або зацікавлення зовнішніх користувачів для ділових стосунків. Тому вдалий гудвіл є запорукою успіху, а отже вкрай важливо розуміти, що саме являє собою дане поняття. Проте на сьогоднішній день єдиного визначення немає [1, с. 168]. Зокрема можемо виділити наступні визначення: